

Ἀνέκδοτος. Χφφ. : α') Κίμωνος Γιαννακούρου, ἐν Ἀθήναις, τέως Π. Ἀγγελοπούλου, πρώην Ἀλ. Κολυβά 8, (περιγραφή ἐν 216, σ. 474 καὶ 112, σ. 15)· β') Ἰβήρων 287· γ') Ἀκαδημίας Ρουμανίας 278 (209)· καὶ δ') Βατικανοῦ gr. 2590.

62

1561–1567. Ἀπόφασις ἀδήλου πΚ, περὶ ἀπαγορεύσεως διαζυγίου λόγῳ ἐπιληψίας, μετὰ τὸν γάμον ἐπιφανείσης, ἐν 323, σ. 207–208, ἐν 70, Β', σ. 378 καὶ ἐν 39, σ. 17–18. Πρβλ. ἐν 90.

«... αὐτὸ τὸ πάθος τῶν σεληνιαζομένων οὕτως κρίνεται καὶ ἀποφασίζεται παρὰ τοῦ... οἰκουμενικοῦ πατριάρχου καὶ παρὰ τῆς θείας καὶ ἱερᾶς αὐτοῦ συνόδου, ὅτι εἰ μὲν καὶ ἡ γυναῖκα εἶχεν αὐτὸ τὸ ἀσθένημα προτίτερα πρὶν νὰ εὐλογηθῇ τὸν ἄνδρα αὐτῆς καὶ μαρτυρηθῇ ὑπὸ ἀξιοπίστων ἀνδρῶν, χωρίζεται ἐν τῷ ἅμα χωρὶς καμμίας διορίας ὁ αὐτὸς ἄνδρας ἐκ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ καὶ ἐπέρνει ἄλλην γυναῖκα, εἰ δὲ καὶ αὐτὸ τὸ πάθος ἦλθεν εἰς τὴν γυναῖκα ἀφ' οὗ εὐλογήθη αὐτὸν τὸν ἄνδρα αὐτῆς, νὰ μηδὲν ἔχει καμμίαν ἄδειαν οὐδὲ ἐξουσίαν ὁ αὐτὸς ἄνδρας αὐτῆς νὰ τὸν ἐχωρίζεται, οὔτε εἰς τὸν πρῶτον χρόνον, οὔτε εἰς τὸν δεύτερον, οὔτε εἰς τὸν τρίτον, ἀμὴ νὰ τὴν ἔχῃ ἕως ὅλης τῆς ζωῆς αὐτοῦ καὶ αὐτῆς, μὴ δυναμένου, ὡς εἴπαμεν, νὰ τὴν ἐχωρισθῇ δι' αὐτὸ τὸ πάθος τοῦ σεληνιασμοῦ, ὅτι καθὼς ἦλθεν εἰς αὐτὴν αὐτὸ τὸ πάθος οὕτως ἤθελεν ἔλθῃ καὶ εἰς αὐτόν, καὶ διὰ τοῦτο ἔαν καὶ τύχῃ καὶ ἔλθῃ καὶ εἰς τὸν ἄνδρα αὐτὸ τὸ πάθος τοῦ σεληνιασμοῦ, τὰ ὅμοια καὶ ἡ γυναῖκα νὰ μὴ δὲν ἔχῃ καμμίαν ἄδειαν νὰ ἐπάρῃ ἄλλον ἄνδρα ἕως ὅλης τῆς ζωῆς αὐτοῦ τοῦ ἀνδρός αὐτῆς, εἰ δὲ καί, ὡς προείπαμεν, εἶχε τὸ πάθος προτίτερα πρὶν νὰ εὐλογηθῇ τὴν γυναῖκα του, νὰ ἔχῃ ἄδειαν ἢ αὐτὴ γυνὴ αὐτοῦ νὰ χωρίζεται αὐτὸν χωρὶς τινος διορίας, νὰ ἐπέρνῃ ἄλλον ἄνδρα ἀνεμποδίστως».

63

1562?– Νομοκάνων Μανουὴλ Μαλαξοῦ «εἰς κοινὴν φράσιν».

Πρόλογος : «Θησαυρὸς κεκρυμμένος...».

Τὸ πρωτότυπον τῆς παραφράσεως, γενομένης ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Μαλαξοῦ, δὲν διεσώθη. Πολλὰ παραλλαγαί, εἰς ἑκατοντάδας χφφ.

Κατάλογος ἐκ 300 χφφ. ἐν 85. Αἱ παραλλαγαὶ αὗται τροποποιοῦν τὸ Δίκαιον τῆς ἀρχικῆς μορφῆς (ὄρα ἀνωτ. ἀριθ. 61) ἐν πολλοῖς, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐθίμων. Πρβλ. ἐν 86. Ἐν κείμενον, ἐκ κεφ. 303 ἐκ χφ. 307 τοῦ 1613 τῆς Ρουμανικῆς Ἀκαδημίας, ἐδ. ὑπ' αὐτῆς, μετὰ ρουμανικῆς μεταφράσεως, ἐν 421, σ. 633–929. Ὑπάρχουν χφφ. ἔχοντα ἀριθμὸν κεφαλαίων 17 μέχρι 1037. Μέγα ἀπόσπασμα, νομικῶν ἰδίᾳ διατάξεων, ἐν 323, σ. 165–232. Ὁ Πρόλογος ἐν 112, σ. 20–21. Πίνακες περιεχομένων ἐν 323, σ. 233–246, ἐν 465, σ. 7–23, ἐν 332, σ. 196–204 καὶ ἐν 187.

64

1562. Ἀχτναμὲς σ. Σουλεϊμὰν ὑπὲρ τῆς νήσου Σάμου, ἄρτι οἰκισθείσης.

Περίληψις τούτου ἐν 325, σ. 1–2.

... Β'. Ἡ ἐσωτερικὴ τῆς νήσου διοίκησις ἐνεργεῖται ὑπὸ χριστιανοῦ, ὃν ἐξέλεγον οἱ

